Rooftop
GROWING WITH A VIEW

DEN STYRKEDE PÆDAGOGISKE LÆREPLAN

2023-2024

INDLEDNING 3

OM ROOFTOP 4

ROOFTOP'S LÆREPLAN 5

ROOFTOPS FÆLLES PÆDAGOGISKE GRUNDLAG 6

ANERKENDELSE SOM GRUNDHOLDNING 6
DET PÆDAGOGISKE LÆRINGSMILJØ 7
DET FYSISKE LÆRINGSMILJØ 8
ORGANISERING AF PERSONALE 8
LEGEZONER 9
LEGENDE LÆRING 11
SAMMENHÆNGE 12
BØRN I UDSATTE POSITIONER 13
LEG 13
DEFINITIONSMAGT 13
BØRNESYN 14
DANNELSE OG BØRNEPERSPEKTIV 15
BØRNEFÆLLESSKABER OG INTERAKTIONER 16
FORÆLDRESAMARBEJDE 17
ALSIDIG PERSONLIG UDVIKLING 18
SOCIAL UDVIKLING 20
KULTUR, ÆSTETIK, FÆLLESKAB 27

EVALUERING OG DOKUMENTATION 29

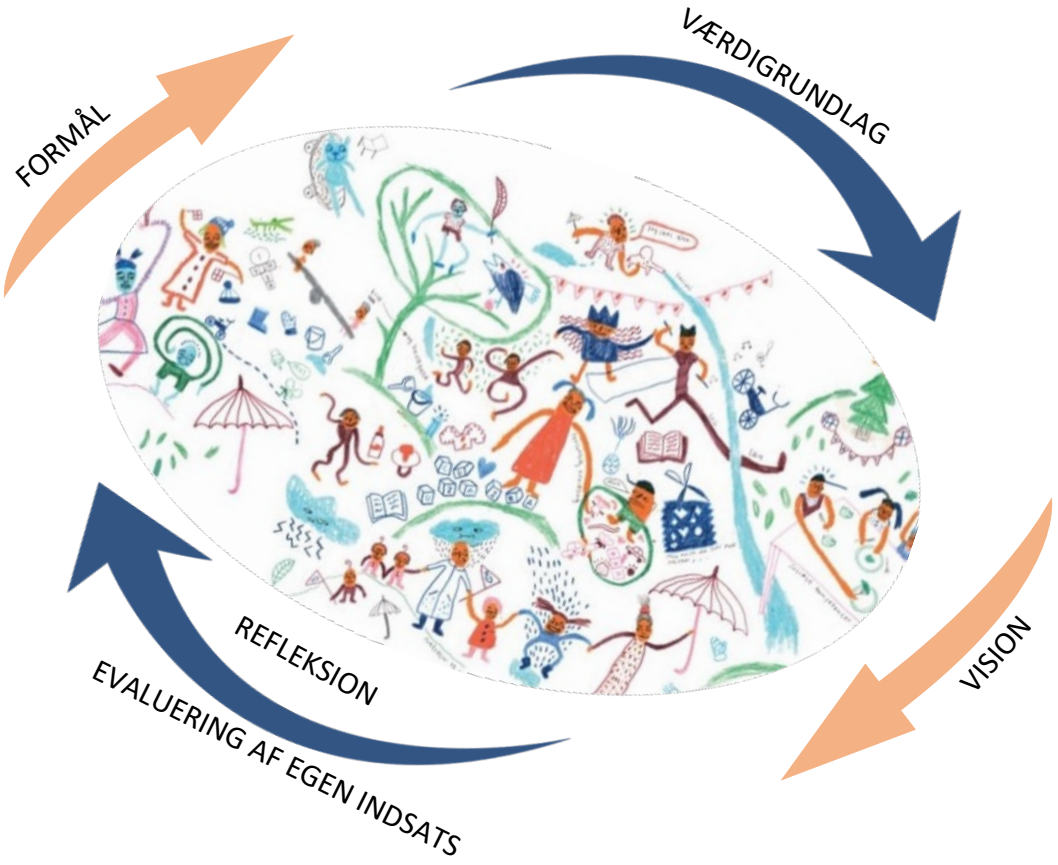
INDLEDNING

Børneinstitutionen Rooftop har nedskrevet læreplanen ud fra de bestemmelser, der ligger inden for dagtilbudsloven og dens overordnede formålsbestemmelser samt Københavns Kommunes sammenhængende børne- og unge politik.

Den pædagogiske læreplan har til formål at oplyse grundlæggende værdier, sikre vedvarende refleksioner og tydeliggørelse af pædagogiske visioner for institutionen Rooftop og personalet imellem. Den pædagogiske læreplan evalueres løbende - og en høj grad af skriftlige notering, er med til at sikre den nødvendige dokumentation.

Den pædagogiske læreplan er udarbejdet af særligt udnævnte "fyrtårne", der udgøres af personale, der har deltaget i fyrtårnskurser indenfor de nye styrkede læreplaner. Udformningen af dette dokument er ydermere drøftet med resten af personalegruppen i forbindelse med pædagogisk dag. Dokumentet er udarbejdet efter skabelonen for "pædagogisk læreplan" udgivet af "Børn og Ungdoms Ministeriet" igennem EMU.

Vi er bevidste om, at den pædagogiske læreplan er regulérbar og dynamisk. Børn er dynamiske – ligeledes er vores tilgang til denne udformede læreplan, der fungerer som et evaluerings- og handleredskab, der er visionsbåret ud fra det fælles værdigrundlag for vores videre pædagogiske arbejde i Rooftop.

OM ROOFTOP

Børneinstitutionen Rooftop er beliggende i Danmarks største indkøbscenter, Field's, i Ørestad. Ørestad er en nyere bydel i København, beliggende på øen Amager, med ca. 14.000 indbyggere, 20.000 arbejdspladser og over 600 virksomheder. Byens profil har indflydelse på institutionens profil.

Institutionen er normeret til 100 børn (30 vuggestuebørn og ca. 70 børnehavebørn). Børnene er inddelt i tre grupper; vuggestuen (Little Stars): med børn i alderen 0-2 år, mellemgruppen (Rainbow): med børn i alderen 2-4 år og børnehaven (Sunshine): med børn i alderen 4-6 år. Denne gruppeinddeling er etableret for at skabe det mest optimale læringsrum for det enkelte barn i henhold til det erfarings- og udviklingsniveau barnet og børnegruppen befinder sig på.

Vi ligger på taget af indkøbscentret Field's, i Ørestad, og derfor har vi valgt at kalde os 'Rooftop'. Den geografiske placering har indflydelse på vores profil. Der bor over 14.000 beboere i området, og Ørestad har en større procentdel af familier og børnefamilier, end andre områder i Københavns Kommune. Der er opstået mere end 20.000 arbejdspladser, og størstedelen af de 600 virksomheder, der huserer i Ørestad, har en international profil og mange udenlandske ansatte. Vi har dermed valgt at være internationale, og give de tosprogede og flersprogede børn en mulighed for at lære dansk kultur, og for at blive integreret i det danske samfund, samtidig med, at de kan bevare deres egen kultur.

Når en bydel som Ørestad har åbnet sine arme for et mangfoldigt væld af kulturer, mener vi, at vi i Rooftop må åbne vores hjerter for disse. Som en naturlig konsekvens af dette, afspejler vores personalegruppe, samt børn, også denne mangfoldighed. I Rooftop repræsenterer vi en bred vifte af kulturer og nationaliteter, og er derfor stolte af at være en multikulturel og mangfoldig børneinstitution. Med vores arbejde stræber vi efter at tilbyde en rig kulturel oplevelse til vores børn. Vi taler både dansk og engelsk, for at alle børn og forældre kan føle sig velkomne og forstået.

En af vores forældre sagde for nyligt: "Hvor er det dejligt, at min mand, som kun taler engelsk, kan følge med i vores barns hverdag i Rooftop".

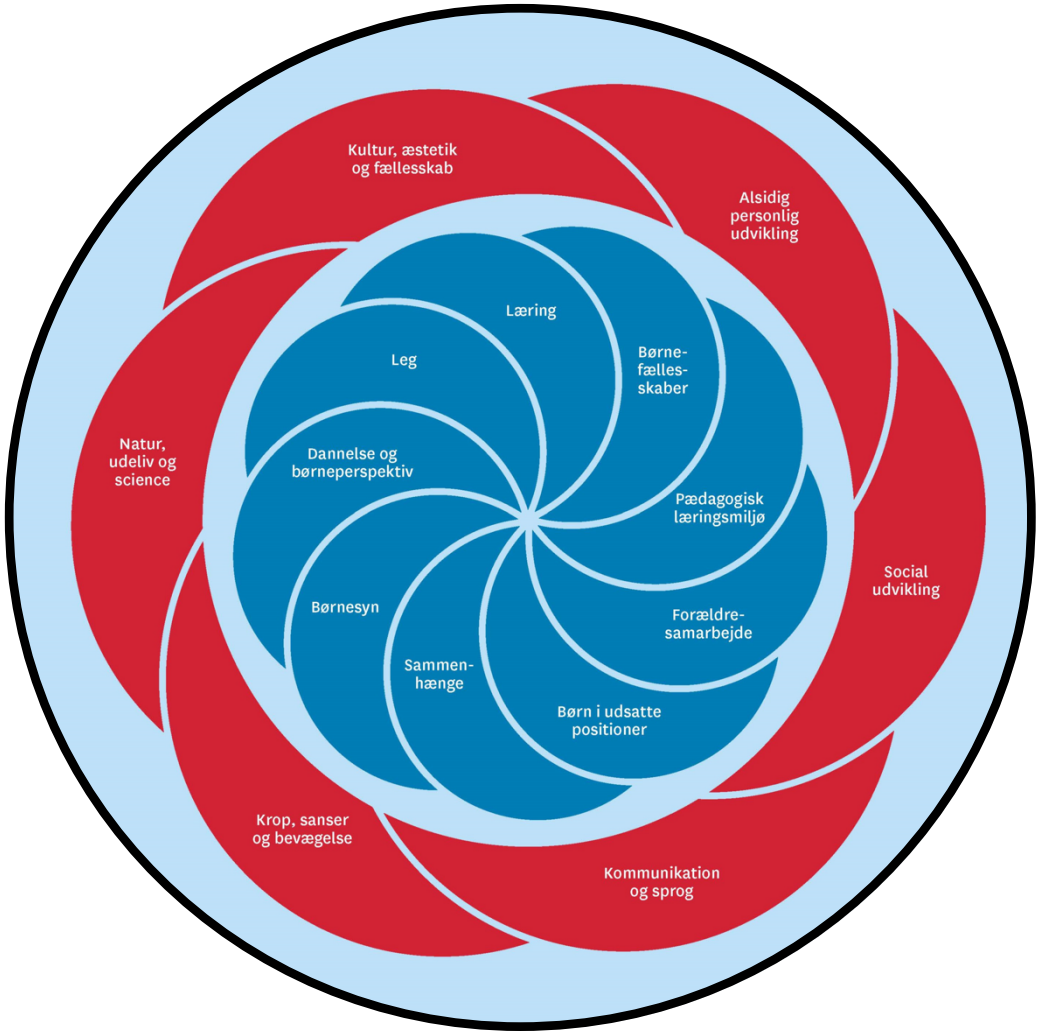
ROOFTOP'S LÆREPLAN

I det følgende beskrives hvordan den styrkede pædagogiske læreplan (2021) bidrager til et fælles fokus på og forståelse af det fælles pædagogiske grundlag i institutionen, og hvordan den kan være med til at skabe en fælles retning for det pædagogiske arbejde i Rooftop.

Herefter vil det blive beskrevet; hvordan de seks læreplanstemaer i praksis fletter sig sammen – og altså ikke står alene, men berøres uafhængigt af hinanden.

Når et barn f.eks. kravler i træer, kan barnet både gøre sig erfaringer med natur og ude liv, øve sin grov motorik, udfordrer egne grænser og styrke sit gåpåmod ved at klatre højere op. Det vil sige, at arbejdet med de seks læreplanstemaer, ikke altid forudsætter særlige eller særskilte forløb/aktiviteter. Læreplans-arbejdet handler i stedet om at kvalificere, udvikle og reflektere over sammenhængen mellem det pædagogiske arbejde og barnets brede læring, som finder sted nu, hele dagen, hver dag.

"Læreplansblomsten" (se nedenfor) illustrerer de centrale dele af den styrkede pædagogiske læreplan; det fælles pædagogiske grundlag ("indre blomst") og de seks læreplanstemaer ("ydre blomst"):

ROOFTOPS FÆLLES PÆDAGOGISKE GRUNDLAG

ANERKENDELSE SOM GRUNDHOLDNING

I Rooftop har vi udarbejdet vores læreplan ud fra nogle grundlæggende værdier om, at det skal være trygt og udviklende at være barn i vores institution. Vi ønsker at give det enkelte barn erfaringer og kundskaber, der gør det i stand til at tænke og handle selvstændigt ud fra et demokratisk, ligestillet og ligeværdigt menneskesyn. Vi bestræber os på, at det enkelte barn både oplever at være selvbestemmende, medbestemmende og medansvarlige i fællesskaberne.

Vi forstår anerkendelse som en grundholdning – noget man er, og ikke som en egentlig pædagogisk metode. Hvad den voksne forstår som en særlig oplevelse, kan ikke nødvendigvis forenes med, hvad der opstår i barnet. Vi som voksne er derfor nødt til at forstå meget mere end egne antagelser, vurderinger og forståelser for barnets udspil. Man må erkende hvad der optager og opstår i barnet før vi kan anerkende dette – derfor er anerkendelse ikke én metode, men en måde at være på i mødet med det enkelte barn.

Vi anser barnet for at være et unikt socialt væsen, som selv kan og vil, og som har en iboende drivkraft til at udforske sig selv og sin omverden. Det enkelte barn udvikler sig og lærer hovedsageligt gennem leg i børnefællesskaber og anerkendende voksne.

Vi ser det som vores fornemmeste opgave at udvikle børnefællesskaber, der ikke er defineret ud fra køn, baggrund eller etnicitet, men hvor det enkelte barn i sig selv har værdi.

Anerkendelse som grundholdning er fundamentalt afgørende, når barnet, sammen med pædagogen, opdager, afsøger og udvikler sig indenfor alle læreplanstemaerne.

Leg - og den legende tilgang, er et gennemgående og grundlæggende forhold der er på spil, når det enkelte barn forsøger at forstå den verden som omgiver dem. Leg er grundlaget i barnets virkelighed og tilgang til læring.

Det pædagogiske læringsmiljø er indrettet og tilpasset efter en legende tilgang til, og med barnet.

DET PÆDAGOGISKE LÆRINGSMILJØ

Hvordan kan vi som institution tilrettelægge det pædagogiske læringsmiljø således, at hele dagen, set fra det enkelte barn, er gode læringsprocesser? Det pædagogiske læringsmiljø består af alle de muligheder for udvikling, trivsel og læring, som vi organiserer, tilrettelægger og præsenterer for det enkelte barn, gennem hele dagen.

Vi anser det som fundamentalt vigtigt, at vi som institution formår at organisere og tilrettelægge hverdagen på sådan en måde, at det enkelte barn i institutionen oplever tryghed, genkendelighed og tilgængelige voksne. Måden hvorpå vi imødekommer dette; altså organiseringen og tilrettelæggelsen af en genkendelig hverdag og den tilgængelige voksen, sker ved:

> *Organisering af personale i forskellige aktivitetsområder (legezoner), den legende tilgang til læring og bevidstheden om egen rolles betydning for det enkelte barn.*

Som institution anser vi den voksnes engagement som fundamental for det enkelte barns trivsel, læring, udvikling og dannelse. Den voksnes engagement på det omkringværende; hvad enten det er en samlings-, lege-, eller afleveringssituation, er af afgørende betydning for et inkluderende pædagogisk læringsmiljø. Den voksnes evne til at bruge sig selv som en engageret rollemodel, der samtidig har øje for at spille børnene sammen med hinanden, forudsætter engagement og indlevelse. Det kan f.eks. komme til udtryk ved, at den voksne har øje for det enkelte barns styrker og ressourcer, som bringes i spil overfor resten af børnegruppen.

Som institution er vi bekendte med, at det legende hos barnet, er et gennemgående og grundlæggende forhold der er i spil, når det enkelte barn forsøger at forstå den verden som omgiver dem.

Den styrkede pædagogiske læreplan understøttes af en evalueringskultur, hvor det pædagogiske personale løbende forholder sig refleksivt og kritisk til arbejdet herom. Evalueringen skal koncentrere sig om det pædagogiske læringsmiljø og om, hvordan dette miljø understøtter børnegruppens og det enkelte barns trivsel, læring, udvikling og dannelse.

Det fysiske læringsmiljø

Institutionens fysiske rammer ønsker vi signalerer, at børn er medskabende i hverdagen hos os: tegninger, plancher, visualiseringer, billeder af personale og børn opleves på væggene. Indretningen skal skabe tydelighed og genkendelighed for barnet. Institutionen er opdelt i legezoner – zonerne er indrettet med gulvtæpper, puffer, sækkestole og små flytbare møbler, der skaber rummene i rummet. Institutionen har også aflukkede rum; kunstværkstedet eksempelvis, der forudsætter, at barnet skal arbejde med en voksen indenfor visse forudbestemte rammer. De fysiske rammer understøtter de samværsformer, adfærdsmønstre og pædagogiske intentioner som vi ønsker i vores institutionen. Rummene er forskellige og inviterer til forskellige muligheder for leg, og det udvider børnenes udfoldelsesmuligheder. Derudover sikrer de forskellige legezoner synergi mellem de ting, som børnene er optagede af og dagtilbuddets pædagogiske læreplaner.

Derfor kræver det, fra pædagogernes side, en bevidst stillingtagen til de fysiske rammer samt organisering af personale, hvis rammerne skal understøtte barnets behov og de pædagogiske mål og intentioner:

Organisering af personale

Der er altid én voksen fra hver børnegruppe ved garderoben, der tager imod barnet ved aflevering om morgenen. Vi bestræber os på, at barnet oplever en tryg start på dagen, og en god aflevering er med til at sikre en god dag.

Organiseringen har til hensyn, at det enkelte barns orientering i institutionen bliver mødt af voksne der er til rådighed. Eksempelvis legezonerne, garderoben, morgenmadsbordet og når der bliver anvist til samling, f.eks. morgensamling, er personalet, der er tilknyttet den respektive børnegruppe, ligeledes til rådighed i det givne samlingsrum og -tidspunkt. Personalet organiserer sig ud fra princippet om, at vi skal følge barnet og være tilgængelig.

Det pædagogiske læringsmiljø forudsætter, at den voksne har øje på og indblik i det enkelte barn, hele dagen. Børn skal ikke lede efter voksne – børn oplever og udvikler sig nu.

Vi har ét ugentligt koordineringsmøde blandt børnegruppernes primærpædagoger, hvor kommende uges formiddags- og eftermiddagsaktiviteter organiseres.

Formiddagsaktiviteterne planlægges ud fra månedstema og børnegruppens sammensætning og behov. Eftermiddagsaktiviteterne tager udgangspunkt i barnets medbestemmelse; valg af legezone:

Legezoner

Vi tror på at barnet koncentrerer sig målrettet om legen og relationerne i den, ved selv at have medbestemmelse i valg af legezone. Det ser således ud:

Det er blevet eftermiddag. Sovebørnene ligger inde i soverummet. Den resterende børnegruppe er til afslapning, som netop er overstået. Én voksen i afslapningsrummet er tilgængelig i denne afslutningsfase mens tre voksne placerer sig i opholdsrummenes tre legezoner, hvor forberedelse og klargøring tilpasses.

Den tilbageværende voksne venter sammen med børnegruppen, på klokken, som tegn på, at nu må børnegruppen bevæge sig ud i legezonerne på egen hånd. Pædagogen fra afslapningsrummet agerer som "flyver", der har til opgave at orientere sig i og mellem legezonerne. Det enkelte barn, som opleves i periferien af de resterende børnegrupper eller har behov for praktisk omsorg, som f.eks. løbende næse, hjælp med toiletbesøg, osv., kan have brug for denne støttende voksen.

Organiseringen blandt personalet, sikrer sig imod unødige forstyrrelser af legezonerne og retter sig mod, at imødekomme hvert barns individuelle behov og udviklingstrin. Organiseringen medvirker ydermere til at den primære voksen ikke fjerner sig, hvad enten det drejer sig om voksen- eller børneinitierede lege i zonen. Når den voksne har ro og tryghed omkring sig, smitter det af på barnet.

Når den voksne er bekendt med og bevidst om egen rolle i et område, er vi af den overbevisning, at det videreføres til barnet.

Vi tror på at zonernes tilgængelige voksen, skaber nysgerrighed hos barnet, under forudsætning af at den voksne formår at engagere sig i og omkring legen. Den voksne i legezonen kan her vurdere det enkelte barns behov, understøttelse eller udvikling af legen i børnegruppen:

Rundt om det ovale bord i legezonen stimler flere forskellige børn sig sammen om pædagogen, der har bygget en hule. Pædagogen har taget en sort kappe på. Børnene peger, griner og gestikulerer til pædagogen. Pædagogen begynder at kravle ind i hulen uden at sige noget til børnegruppen. Øjeblikket efter begynde børnene at kravle med ind og griner, hiver i pædagogens kappe og pædagogen præsenterer sig selv med en dyb stemme. Børnene bliver hurtigt enige om, at pædagogen er et monster.

I situationen er pædagogen engageret i rollen. Verbal- og kropssproget er både afstemt i forhold til forestillingen om "manden med kappen" og indlevelsen i, at lade børnene tage del i legeuniverset. Børnegruppen viser hurtigt interesse og bliver i stand til at tage ejerskab af legen og endvidere give den retning. Pædagogen følger retningsbestemmelsen (forestillingen om monsteret) fra nogle af børnene og lader dem tage styringen. Pædagogens erkendelse af, at børnene godkender og tilslutter sig legeuniverset, skaber nye indgangsvinkler.

Altså en vurdering af det enkelte barns, gruppens eller legens styrker, kan tilpasses eller understøttes:

Børnene begynder nu at lave høje lyde og enkelte børn skriger af monsteret. Et barn begynder at græde.

I situationen her kan pædagogen gå foran, agerer lydhør og åben, vurderer at tilpasse forestillingen af monsteret, uden at irettesætte børnenes larmende adfærd. At være undersøgende på det grædende barns følelser og have øje for resten af børnegruppens trivsel i larmen, skaber vurderingen om at flytte fokus:

"Monsteret var faktisk sød og rar, men manglede en familie" sagde pædagogen.

Legen kan fortsætte uden egentlig ændring, underminering eller afbrydelse. Pædagogerne kommer rundt om mange børn i legezonerne. Herunder også børn, som ikke er i deres primære ansvarsgruppe. Dette giver personalet forskellige perspektiver på det enkelte barns læring og trivsel, og gode muligheder for at sparre indbyrdes, på tværs af de forskellige gruppers voksne. Legezonerne har til formål at:

- *Understøtte barnet i at indgå i forskellige legefællesskaber.*
- *Skabe nye relationer på tværs af børnegrupperne.*
- *Styrke barnets fordybelses-, koncentrations- og abstraktionsevne i leg.*
- *Styrke det enkelte barns selvværd.*
- *Understøtte barnets evne til at dele oplevelser og videre skabe deltagelsesmuligheder for sig selv i børnefælleskaber.*

I Rooftop bestræber vi os på at imødekomme det enkelte barn ud fra en siddende tilgang. Ved en siddende position på gulvet, frigøre den voksne sig fra det ulige magtforhold, der hersker barn/voksen imellem - og dette ligeværdige udgangspunkt optimerer derudover mulighederne for at opdage, fornemme og mærke hele barnet.

Vi tror på, at den voksne med kroppen i ro og i øjenhøjde med barnet, har afgørende betydning for barnets udviklende rum for læring.

LEGENDE LÆRING

Fugle flyver, bleer er bløde, vinduer kan åbne, lynlåse laver lyde, smerte føles, glas er hårdt, bussemænd sidder fast, sand knaser i munden, tænder kan bide – læring, set fra barnet, sker nu, hele tiden. Vi er i institutionen derfor nødt til at anerkende læringsbegrebet som dynamisk, ikke som en voksen tilpasningsform eller regel, barnet skal indordne sig - derimod skal læringsbegrebet forstås som en legende tilgang til barnets læreprocesser. Læringen har sine rødder i barnets nysgerrighed på en given tilstand. Læring opstår gennem barnets nysgerrighed. Møder vi nysgerrigheden, understøtter og anerkender vi den som voksne, opstår læring hos barnet.

Det er af afgørende betydning for det enkelte barn, at vi som voksne lader barnet nå frem til egne erkendelser, så lysten til at afprøve, være eksperimenterende og nysgerrige, fastholdes. Barnets læring er derfor ikke afgrænset til for eksempel to timers planlagte pædagogiske aktiviteter om formiddagen. Leg, planlagte vokseninitierede aktiviteter, spontane aktiviteter, børneinitierede aktiviteter samt daglige rutiner skal give børnene mulighed for at lære, trives, udvikle sig og dannes:

- *Det er blevet tid til oprydning inden spisning i mellemgruppen. Pædagogen sidder på gulvet med en børnegruppe, som er optaget af en leg.*
- *"Hej Mor. Hvad er Kathrine i legen?", spørger pædagogen og kigger på Kathrine. "Hun er også mor" siger barnet. "Hun er også mor! Vil du fortælle mor Kathrine, at vi snart skal spise", spørger pædagogen.*
- *Barnet henvender sig nu til Kathrine og pædagogen følger barnet med øjnene. "Spise, spise, spise" udbryder Kathrine og begynder at løbe væk fra legen. "Mor?" siger pædagogen. "Inden vi spiser, hvad skal vi så huske?" spørger pædagogen og kigger på legetøjet, der ligger på gulvet. "Rydde op. Kathrine, vi skal rydde op!", siger barnet.*

Pædagogen er i eksemplet ovenfor udfordret, da Kathrine forsøger at løbe væk. Risikoen for at irettesætte barnet er til stede, da den voksne har til hensigt at lære børnene om afslutning af legen – gennem oprydning.

Pædagogen respekterer i stedet børnenes virkelighed og har samtidig respekt for, at det kan opleves udfordrende for barnet at skulle regulere sig selv fra legen.

Irettesættelse fra de voksne er noget vi i institutionen forsøger at undgå. Når barnet oplever irettesættelser; nej, stop, skal, lad være, skabes et læringsmiljø, hvor barnet i højere grad vil koncentrere sig mod den voksne og ikke på barnets refleksivitet, som styrker barnets følelse af selvstændighed.

SAMMENHÆNGE

Genkendelighed er vores pædagogiske oversættelse af *sammenhænge.* De små og store overgange i institutionen skal så vidt muligt opleves genkendelige, set fra det enkelte barn. Læringsmiljøet skal altså tage hensyn til barnets oplevelse af genkendelige elementer i dagligdagen – både i institutionen og derhjemme.

En stor del af barnets trivsel og tryghed, skabes ud fra personalets evne til at skabe disse genkendeligheder, hvad end det handler om aflevering, rutinesituationer, morgensamling eller pædagogiske tilgange såsom konflikthåndtering eller anerkendelse:

Vigga's mor ankommer sammen med Vigga. Det er tidlig morgen. Vigga's mor henvender sig til en pædagog og fortæller, at Vigga har tendens til at sige nej til maden derhjemme. Pædagogen undrer sig over dette udagn da Vigga spiser passende meget i forbindelse med børnegruppens frokost- og eftermiddagsmad. Pædagogen spørger ind til forældrenes tilgange under spisning,

Hvad kan være på spil her? Spisningen kan opleves usammenhængende for Vigga i forhold til to forskellige tilgange – mellem hjem og institution. Der kan være elementer i spil såsom Vigga's forberedelse til maden, usammenhængende spisetider eller i hvor høj grad Vigga selvstændiggøres under spisning. Elementer, som for Vigga kan have store gavnlige effekter, så hun oplever genkendeligheden fra institutionen, omkring middagsbordet derhjemme.

Vi tror på at barnets erfaringer med fællesskaber, den voksne rolle og dennes indvirkning på barnets egen selvforståelse, har af vigtig betydning for både de små og store overgange i institutionen og hjemmet.

Netop tilgangen til det enkelte barn i institutionen skal indeholde genkendelig karakter fra vuggestuen, videre til mellemgruppen og til sidst; børnehaven. Vores pædagogiske tilgange til det pædagogiske arbejde skal altså opleves sammenhængende. Det enkelte barn skal opleve genkendelige elementer i hele institutionen – fra vuggestue til børnehave.

BØRN I UDSATTE POSITIONER

Definitionen og forståelsen af udsathed kan opleves forskelligt grundet de kontekstbestemte omstændigheder, der kobles til et barns udsatte position. Konteksten er den sammenhæng barnet opleves udsat i. Det kan f.eks. være den pædagogiske ramme eller voksne rolle, som forhold der har indvirkning på barnet i en udsat position.

Alberte og Vigga (3år) sidder og bygger hus med legoklodser. Pædagogen sidder lidt væk fra legesituationen med et andet barn.
Silje (2år) kommer grædende hen til pædagogen og peger på Alberte og Vigga.
Silje giver udtryk for at hun ikke må være med og står med en dukke.

Silje har sproglige udfordringer og i situationen her kan den voksne udvide børneperspektivet: opdage gråden, som udtryk for en given udfordring og følge barnets intentioner og perspektiver ved at den voksne opdager Siljes kropssprog (peger på Alberte og Vigga). Pædagogen har mulighed for at ændre rammen for Siljes muligheder i fællesskabet ved at tydeliggøre hendes styrker og ideer forbundet med dukken. Den voksne kan bygge med klodser sammen med Silje. Den voksne kan understøtte barnets fortællinger i forbindelse med legesituationen, således at der skabes opmærksomhed omkring Silje.

Det er afgørende, at barnet i en udsat position opleves som en betydningsfuld del af fællesskabet. Det kan hertil være en fordel at understøtte barnet, der befinder sig i en udsat position, at blive placeret i en mindre gruppe. Den voksne er i højere grad i stand til at få øje på barnets udfordringer; socialt, kognitivt, motorisk, sprogligt osv., når børnegruppen ikke er for uoverskuelig for barnet eller den voksne.

LEG

Det enkelte barn oplever sig selv og omverden gennem leg. Som institution er vi meget opmærksomme på hvordan legen medtænkes og implementeres i alle hverdagens gøremål. Vi anser legen som en grundlæggende tilgang i barnets erfaringsdannelse, der samtidig er fundamental for barnets personlige udvikling.

DEFINITIONSMAGT

Vi har gennem flere pædagogiske møder, bl.a. pædagogisk dag, drøftet den voksnes rolle i legen og det legende aspekt i tilgangen til, og med barnet.

Hvad vi som voksne forstår som god leg, er ikke nødvendigvis altid det som barnet forstår ved god leg. I disse situationer, hvor uoverensstemmelser barn/barn, barn/voksen imellem kan opstå, er vi i fare for at definere "den gode leg", legens tema, barnets afvigelser, mm., og dermed underminere barnets antagelser om verden. Misbrug af definitionsmagten er på spil hele tiden. Det kan særligt komme til udtryk, når vi ikke formår at erkende hvad der foregår og opstår i barnet:

Mia, Jakob, Helle og Christian (alle børn er 3 år) leger i teaterrummet. Her står de på nogle kasser man kan kravle op på og ned i. Mia og Jakob har taget pirathatte på og er ved at udvikle en piratleg. De fortæller at kasserne er et piratskib. Helle sidder også på kasserne og hun bliver ked af det. Mia og Jakob vil have, at hun skal være pirat. Helle synes at kasserne er et slot og hun er prinsessen. Imellem Mia, Jakob og Helle, står Christian også på kasserne. Ifølge Mia og Jakob, er Christian også en pirat på skibet. Christian har ikke forstået legens handlingsforløb og begynder nu at kravle op og ned fra kasserne. Mia tager fat i trøjen på Christian. Mia fortæller at det er et piratskib. Christian begynder at græde.

Hvad var på spil for Christian, som legede perifert af piratlegen? Hvordan skal pædagogen understøtte både Mia og Christian i situationen? Havde pædagogens antagelser om én rigtig måde at være pirat på, så ville pædagogen risikerer at fratage Christians opmærksomhed på at koordinere sine bevægelser og balance.

BØRNESYN

Vores børnesyn tager udgangspunkt i det selvstændige og kompetente barn, med retten til omsorg, nærhed og tryghed.

Det at være barn i Rooftop, er værdi i sig selv og derfor bestræber vi os på at inddrage barnets perspektiv: børneperspektiv og anerkendelse af hele barnet.

Hvad vil det sige? Det enkelte barn skal tages alvorligt. Barnets spørgsmål, initiativer og leg skal have rum og mulighed for at kunne tilgodeses i så stort et omfang som muligt. Jo mere selvtillid og selvværd børnene har, jo lettere kan de lytte til både egne og andres behov. Den vigtigste evne, vi kan give det enkelte barn med i livet, er tilfredsheden med, og troen på sig selv, således barnet selvstændigt kan vælge fra og til. Desto større respekt som barnet er blevet vist, jo større respekt kan de senere vise andre:

Det er eftermiddag. Børnene er færdige med oprydning og en voksen kalder børnene hen til lågen. Det er blevet spisetid.
Karin (2år) sidder foran lågen og holder fast i tremmerne, som er foran døren. Lågen er børnesikret, så den ikke kan åbnes af institutionens børn.
Karin har funder ud af at hun kan vippe tremmen frem og tilbage.
"Så går vi. Karin, flyt dig. Du kan ikke åbne den. Er du søde at flytte dig?", siger pædagogen.
Karin bliver siddende og laver lyde.
"Vi skal spise. Nu åbner jeg lågen, så må du blive siddende der", siger pædagogen.
Karin bliver hevet op i armene, så hun ikke står i vejen for den resterende børnegruppe, som begynder at gå ud.

I fortællingen ovenfor kan der argumenteres for, at Karin er nysgerrig på tremmerne ved lågen.

Pædagogen formår ikke at opleve situationen fra barnets synspunkt og perspektiv. Hvad der i situationen opstår for Karin, finder vi aldrig ud af, når barnet ikke mødes ud fra forståelsen af, at hvert barn skal ses som et selvstændigt og kompetent væsen. Måske havde Karin opdaget, at hun kunne holde godt fast? Måske var Karin i gang med at fortælle de voksne, at lågen skal åbnes før man kan gå ud?

Det kompetente barn, der bliver mødt som et selvstændigt individ, med retten til omsorg, nærhed og forståelse, skaber troen på sig selv. Som tidligere nævnt; desto større respekt som barnet er blevet vist, jo større respekt kan de senere vise andre.

DANNELSE OG BØRNEPERSPEKTIV

Vi anser det enkelte barns dannelse, som værdier, der har rodfæstet sig i en bestemt personlighedsopfattelse. Disse opfattelser har barnet tilegnet sig gennem værdifulde selvoplevelser i fællesskabet, medbestemmende processer og retten til egne erkendelser om en given tilstand. Dette værdisæt kan naturligvis se meget forskellig ud fra barn til barn. Det enkelte barn har nemlig ret til at ytre egne meninger og udtrykke egne behov, hvad enten det er i forbindelse med børne- eller vokseninitierede aktiviteter, rutiner eller særligt planlagte forløb i barnets dagligdag i institutionen.

Rasmus (2år) har opdaget at lågen ind til toilettet er åben og er nu at finde inde omkring puslebordet. Pædagogen er i dette tidsrum i gang med at rydde op fra endt spisning ved spisebordet. Pludselig hører pædagogen en høj lyd ud fra toilettet. Pædagogen går ud for at forstå hvor lyder kommer fra. Rasmus sidder på gulvet og piller ved en flaske med håndsprit. "Hvad laver du?", spørger pædagogen. Rasmus stivner med blikket mod pædagogen. "Nej, Rasmus. Du skal ikke være herude. Gå ind til de andre ved siden af. Kom.", afslutter pædagogen.

Hvad er på spil her? Rasmus har med stor nysgerrighed opsøgt toilettet, da lågen stod åben.

Får Rasmus ret til egne erkendelser omkring flasken? Pædagogen indikerer med spørgsmålet; "hvad laver du?", en undren eller nysgerrighed, men spørgsmålet bliver ikke fulgt op - og derved får Rasmus ikke mulighed for at udtrykke sig. Børneperspektiv handler netop om, at opdage hvad barnet er optaget af. Det mislykkes, når vi definerer situationen uden at prøve forstå den.

Når vi formår at erkende hvad der optager barnet, kan vi anerkende barnet, uanset hvad vi måtte mene eller syntes om Rasmus' eksperiment på toilettet. Når vi oplever barnets ageren ud fra et børneperspektiv, ser vi meget mere; lågen der var glemt at blive lukket, flasken som en spændende genstand, barnets nysgerrighed, barnets oplevelse af at være alene, afsavn til nære voksne eller måske endda var barnets afprøvning blot på spil. Var der noget i bleen?

I institutionen er vi i primære omsorgspersoner og i allerhøjeste grad medvirkende til at give det enkelte barn nogle grundlæggende værdier, der rodfæster sig i deres opfattelse af hvem de selv er. Derfor er det vores fornemmeste opgave at danne barnet ud fra dets muligheder for at opdage egne ressourcer og styrker.

BØRNEFÆLLESSKABER OG INTERAKTIONER

Vi har det grundsyn, at det enkelte barn udvikles i fællesskabet og derfor er vi nødt til at sætte fokus på hvordan barnet har mulighed for at bevæge sig rundt imellem forskellige børnefællesskaber, som samtidig understøtter barnets følelse af selv- og medbestemmelse.

Som institution anser vi personalets engagement som fundamental for det enkelte barns lyst til at deltage i børnefællesskabet. Den voksnes entusiasme på det omkringværende – hvad enten det er samling, leg eller aktiviteter, har af stor betydning for et inkluderende pædagogisk læringsmiljø.

Tre børn (Elisa 2år, Johanne 3 år, Robert 3 år) er de sidste i gymnastikrummet, mens resten af gruppen står på række indtil kantinen, hvor frokosten skal til at begynde. Johanne (3 år) kommer hen til pædagogen, "Elisa kommer ikke med i toget". Pædagogen svarer. "Det kan jeg godt se. Måske at du kan fortælle Elisa hvad vi skal – og tage hende i håneden?". Johanne fortæller Elisa at vi skal ind og spise, rækker en hånd ud og Elisa følger med op til den resterende børnegruppe.

Børnene i eksemplet er tydeligvis optaget af hinanden. Den daglige rutine, som i eksemplet ovenfor, skaber rammerne for at børnene imellem genkender ritualerne og kan tage del i dem på egen hånd. Den voksne formår at engagere sig i situationen ved at kigge på Elisa ud fra hendes perspektiv, altså et børneperspektiv: noget må optage hende mere end samlingen blandt den resterende børnegruppe. Hertil understøttes Johanne i at tage del i børnefællesskabet som en værdifuld aktør, når børnene skal samles. Interaktion sker fra barn til barn og er altså ikke dikteret af den voksne.

Venskaber og relationer til børnene i gruppen skaber forudsætninger for at barnet kan udvikle sig i børnefællesskabet. Gennem fælles oplevelser eller mødet om et fælles tredje, eksempelvis spisningen, tilegner det enkelte barn sig erfaringer med fællesskabet, og udvikler derigennem medejerskab i fællesskabet. Børn imellem er afgørende aktører, når erfaringer dannes i og omkring børnefællesskaber.

Vi støtter barnet i at involvere sig og gribe de deltagelsesmuligheder der er.

FORÆLDRESAMARBEJDE

Forældrene er utvivlsomt en væsentlig ressource, når det kommer til viden om og kendskab til det enkelte barns rutiner og behov i hjemmet.

Et godt forældresamarbejde bygger blandt andet på, at forældrene føler sig hørt og forstået. Forældre vil altid være optaget af noget ligesom det enkelte barn vil være. Det er væsentligt, at vi som personale er i stand til at fortælle om barnets dag, hvad barnet oplever og hvorfor vi gør som vi gør i institutionen. Tilgangene til og med barnet understøttes af sammenhængene mellem institution og hjem. Understøttelsen af barnet sker netop, når barnet bliver præsenteret for genkendelige mønstre i livet.

I mødet med forældrene og barnet, er det derfor vigtigt at forstå hinandens roller (forældre og pædagog) som model til barnets opfattelse af sammenhængen:

> *"Godmorgen, Karlo. Godmorgen til Karlos far", siger pædagogen da Karlo træder ind af døren med far.*

Vigtigt er det at forældrene medinddrager barnet i en afleveringssituation – på lige fod med institutionens personale: at vi er i stand til at skabe tryghed for det enkelte barn. At forældrene er med barnet – at vi viser vejen for det enkelte barn.

Vi stræber efter at møde forældrene med daglige dialoger omkring barnets dag; hvad vi skal lave i dag, hvad har vi lavet i dag, så det skaber forudsigelighed og barnet skaber forbindelse mellem institutionen og hjemmet.

Vi har en IT-platform for forældrene. Her kan de læse om barnets dagligdag, ugeplan, månedsprojekt, se ugens menu mm. På denne IT-platform deler vi også vores pædagogiske arbejde, såsom sprogstrategier, metoder, artikler og videoer af pædagogiske tilgange i Rooftop.

Da vi som pædagoger og "relations arbejdere", bliver dialog afgørende, da det er i den daglige dialog med barn og forældre, at tilliden fremmes og danner grundlag for det samarbejde, der er nødvendigt for at give børnene en tryg og udviklende hverdag.

DE SEKS LÆREPLANSTEMAER

ALSIDIG PERSONLIG UDVIKLING

Den alsidige personlige udvikling drejer sig om barnets konstante tilegnelse af nye erfaringer, og om hvordan denne kan deles og videreskabe deltagelsesmuligheder for barnet selv.

Læringsmål

1. Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn udfolder, udforsker og erfarer sig selv og hinanden på både kendte og nye måder, og får tillid til deres eget potentiale. Dette skal ske på tværs af blad tander alder, køn og social- og kulturel baggrund.

2. Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte samspil og tilknytning indbyrdes mellem børnene, og i forholdet mellem børnene og det pædagogiske personale. Det skal være præget af omsorg, tryghed og nysgerrighed, så alle børn udvikler engagement, livsduelighed, gåpåmod og kompetencer til deltagelse i fællesskaber. Dette gælder også i situationer, der kræver fordybelse, vedholdenhed og prioritering.

Hvordan vil vi opnå det

I børneinstitutionen Rooftop er vi meget bevidste om, at barnet i centrum, tilegner sig nye erfaringer hver dag, hvad enten det handler om indre personlige processer, hverdagsoplevelser eller generelle anskuelser om verden.

Vi tilgår børnenes erfaringer med stor indlevelse, og anser dette som en kerneopgave i det pædagogiske arbejde: At møde barnets oplevelser med indlevelse og fordybelse.

I barnets alsidige personlige udvikling, er vi som institution af den pædagogiske overbevisning, at barnet skal have mulighed for at udfordre og afprøve forskellige positioneringer – dette kan ske på samme måde, som når det pædagogiske personale vælger at gå foran, ved siden af eller bagved. Det er utvivlsomt en personlig styrke at kunne indtage flere roller og nye positioneringer i relation til andre mennesker.

Når den voksne "går foran", sker legen på den voksnes præmisser og bestemmelserne herom. Den voksne kan have et særligt mål for en aktivitet eller leg – eksempelvis kan der være en agenda med klodser, som skal bygges ovenpå hinanden for at børnene skal lære om tyngdekræft – at stabiliserer og forstå det fysiske eksperiment.

Når den voksne "går ved siden af", understøtter vi dét det enkelte barn har vist interesse i. Vi afsøger sammen med barnet og forslag fra involverede børn skaber legen. Den voksne foregår som en støtte til barnets initiativer og idéer.

Når den voksne ”går bagved” skabes muligheder for den frie leg – her kan pædagogen overveje hvilke muligheder de fysiske rammer giver børnene for at udfolde sig, og samtidig kan den voksne få indblik i, hvordan barnet organiserer leg på egen hånd, hvad som optager det enkelte barn, og hvilke roller barnet påtager sig.

At være den voksne, der er dybt engageret og involveret i leg, kræver tid og tålmodighed. I institutionen er det afgørende, at den voksne respekterer og anerkender barnets leg, men samtidig har for øje at understøtte både rammer og roller, hvis nødvendigt. Denne særlige viden er afgørende for den voksnes tilgang til og understøttelse af barnets afprøvninger af nye roller. I institutionen kalder vi det ”udviklingspositioner”, da vi som voksne, med et særligt indblik i det enkelte barns ressourcer, har mulighed for at understøtte barnets alsidige personlige udvikling.

I institutionen er det ikke blot legen der kræver tid, tålmodighed og engagement fra den voksne rolle. Barnets alsidige udvikling drejer sig i lige så høj grad om hvorvidt barnet bliver mødt med empatisk indlevelse. Det enkelte barns tilknytningsrelationer og evne til at forstå og regulerer følelser, som opstår i mødet med omverden, er fundamentale personlige kompetencer, når barnet er i affekt og skal håndtere dette.

Anerkendelse som grundholdning omfatter nysgerrighed og evnen til at forstå det enkelte barn.

Den voksne er i stand til at understøtte barnets følelsesmæssige udvikling, når tilknytningsrelationen er baseret på tryghed.

SOCIAL UDVIKLING

Social læring opstår i særlig grad gennem barnets relationer og venskaber til andre børn og voksne. Afhængig af hvor høj eller lav grad barnets sociale færdigheder er udviklet, ses på legens udformning og kompleksitet.

Oplever barnet deltagelsesmuligheder og medindflydelse i børnefællesskabet, tilegner det sig sociale handlemuligheder og deltagelsesformer: regulering af egen rolle i leg og modet til at indgå i forskellige legefællesskaber.

At barnet værdsætter fællesskaber, er særlig vigtigt, da vi er en institution med børn, der kommer fra mange forskelig nationaliteter og kulturer.

Læringsmål

1. *Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn trives og indgår i sociale fællesskaber, og at alle børn udvikler empati og relationer.*
2. *Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte fællesskaber, hvor forskellighed ses som en ressource, og som bidrager til demokratisk dannelse.*

Hvordan vil vi opnå det

Vi skaber altid miljøer, hvor børnene kan afprøve forskellige slags lege og aktiviteter i børnefælleskaber. Institutionens legezoner skaber mødet mellem børn i forskellige aldersgrupper. Disse forskellige børnefællesskaber er vigtige, da de skaber kontakt mellem børnene og genkendelse, samt en fornemmelse af at være en del af et stort fællesskab.

Vi hjælper børnene med verbale og nonverbale handlemuligheder. Vi hjælper og trøster hinanden, når vi har brug for det, og vi opmuntrer og støtter børnene til at hjælpe hinanden.

Den

sociale læring opstår i fællesskabet med andre. Fællesskaber der er baseret på deltagelsesmuligheder, medbestemmelse og nærværende voksne, er afgørende for barnets tilegnelse af sociale færdigheder.

Børnefællesskaberne inddrager det enkelte barns evne til at blive en aktiv medspiller og udvikler af fællesskabet, når den voksne både forstår at rammesætte, inddrage og medtænke barnet i centrum. Social læring handler ligeså om det empatiske samspil med andre børn, hvor barnets perspektiver inddrages og mødes med anerkendelse og respekt.

KOMMUNIKATION OG SPROG

I Rooftop er vi opmærksomme på at sprog og kommunikation har en særlig vigtighed, da de fleste af vores børn er to- eller flersprogede.

Barnets sproglige udvikling forstærkes i relationen med de voksne, der har en særlig rolle i barnets sproglige udvikling. Vi er meget opmærksomme på at møde barnet gennem et talt sprog. Det gør vi bl.a. ved benævnelse af hverdagens handlinger og engagement i barnets verbale og nonverbale sprog.. Sprogudvikling skal derfor tænkes ind i al pædagogisk planlægning, rutiner og praksis.

Læringsmål

1. *Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn udvikler sprog, der bidrager til at børnene kan forstå sig selv, hinanden og deres omverden.*
2. *Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn opnår erfaringer med at kommunikere og sprogligegøre tanker, behov og ideer, som børnene kan anvende i sociale fællesskaber*

Hvordan vil vi opnå det

Det sproglige arbejde i Rooftop er baseret på arbejde ud fra en anerkendende pædagogik. Når vi erkender hvad der er på spil hos barnet, kan vi understøtte det enkelte barn gennem sprog, opfange sproglige initiativer, mm.

Derudover er vi bevidste om, at sproget bruges, og kan udvikles overalt – derfor er det vigtigt for os, at tænke og arbejde helhedsorienteret med sproget i vores hverdag. Kendte hverdagsrutiner og rammer skaber tryghed. Når vi skaber trygge rammer, er der rig mulighed for, at vi kan skabe en fælles opmærksomhed, turtagning i dialogen, mm.

Hverdagens gentagelser og aktiviteter giver barnet mulighed for at lære nye ord og begreber, i en meningsfuld og tryg sammenhæng. Vores faste rytmer skaber en forståelse for hverdagen, hvilket hjælper barnet til at danne forståelse, og få mod til at udforske sproget.
Når barnet er i gang med at udforske sproget og tilegner sig et større ordforråd og sprogforståelse, er det vores opgave at støtte op om denne udvikling, og give flere muligheder for sprogstimulering, gennem leg og lærin eksempelvis. Sprogkuffert, sangkuffert, gentagende ord i rutinemæssige sammenhænge, er vigtige elementer i barnets sprogtilegnelse.

Ved den anerkendende tilgang til hele barnet og her især sproget er det vigtigt at være på udkig; hvad er barnet optaget af, hvad søger barnet hen imod (øjefang, kropssprog, mm.)

skaber mulighederne for at invitere sproget indenfor. Det enkelte barn mærker, hvis vi som voksne er i stand til at give barnet tid og tålmodighed til at pege, indlede eller inviterer til dialog.

Dialog er afgørende for at barnet får mulighed for at afprøve, eksperimentere og mærke ordene ud af munden. At fortælle i en sammenhæng, kan for det enkelte barn være en stor udfordring. Vi er deres vigtigste samarbejdspartner i barnets sprogtilegnelse. For at barnet skaber tillid til os, er det altså særligt vigtigt med indlevelsen i det enkelte barn.

KROP, SANSER OG BEVÆGELSE

Børn er i verden gennem deres kroppe, og når de støttes i at bruge, udfordre, eksperimentere, mærke kroppen, skabes grundlaget for fysisk og psykisk trivsel. Børnene skal inviteres til at få mange forskellige kropslige erfaringer i et læringsmiljø, hvor bevægelsesglæde, kreativitet og leg er grundlæggende.

Læringsmål

1. *Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle udforsker og eksperimenterer med mange forskellige måder at bruge kroppen på.*
2. *Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn oplever krops- og bevægelsesglæde, både i ro og i aktivitet, så børnene bliver fortrolige med deres krop, herunder kropslige fornemmelser, kroppens funktioner, sanser og forskellige former for bevægelse.*

Hvordan vil vi opnå det

Gennem sang og bevægelse, fysisk kontaktbaserede sammenhængsritualer, giver barnet en opfattelse af kroppens funktion: gennem leg, spisning, toiletbesøg, ulykker/smerter, mm.

Den voksnes evne til at bruge sig selv i nysgerrigheden og forståelsen for en kropslig sammenhæng er af afgørende betydning for barnets orientering af kroppens funktion.

I vuggestuen bruger vi sanglege, børnemassage og historiefortællinger, hvor kroppen medtænkes som remedie i læren om kroppen og barnets sanser. Vi er orienteret mod barnets grov- og finmotoriske færdigheder, ved at lade dem klatre op til puslebordet, bære genstande og følge barnets udfoldelseslyster.

Børnene bliver opmuntret til at holde i hånd, røre hinanden i samlingssituationer og når vi er på tur. Dette styrker både deres kropslige balance og deres følelse af at være en del af fælleskabet.

I Rooftop organiserer vi ugens aktiviteter således, at læringen sker gennem kropslig erfaring. Vi er fysisk aktive med vores sanglege i de forskellige morgensamlinger. F.eks. sidder børnene to og to over for hinanden og holder i hånd, mens de roer til sangen 'Ro, ro, ro en båd'. Vi lærer børnene forholdsord som "op", "ned", "under", "over", osv. Derudover bruger vi morgensamlingen til at lære om kropsdele, ved at røre, føle og mærke på forskellige kropsdele, og hvad man kan med dem.

I Rooftop praktiserer vi en 'Siesta kultur'. Alle børn, der ikke tager en middagslur, får en halv times siesta efter frokost. Her kan de slappe af, lytte og mærke deres krop.

I konfliktsituationer eller situationer, hvor barnet mærker smerte er vi kropsbevidste. Vi er bevidste om, at det enkelte barn lære gennem orientering om kropslige følelser, der kan være forbundet med fald på legeplads, kropslige fænomener som bussemand, blod og numser. Barnets opmærksomhed er værdifuldt da vi herigennem kan lade barnets mærke og føle kroppens funktioner, sanser og bevægelse herom.

NATUR, UDELIV OG SCIENCE

Udgangspunktet for at forstå verden, er også forståelsen af den natur, mennesker lever i og har ansvar for. Naturoplevelser i barndommen bidrager både til den følelsesmæssige, mentale og fysiske udvikling. En naturfaglig dannelse skabes af oplevelser med, interesse for og viden om naturen i et miljø, hvor der er plads til at undres, stille spørgsmål og finde svar.

Læringsmål

1. *Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn får konkrete erfaringer med nature, som udvikler deres nysgerrighed og lyst til at udforsek naturen, og som giver dem mulighed for at opleve menneskets forbundhed med naturen, og fordrer en begyndende forståelse for betydningen af en bæredygtig udvikling.*
2. *Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn opnår aktivt observerer og undersøger sig om årsag, virkning og sammenhænge, herunder en begyndende matematisk opmærksomhed.*

I Rooftop mener vi, at naturfaglig dannelse for børn i dagtilbud handler om, at barnet får mangeartede naturoplevelser, samt en interesse for og en viden om naturen. Hermed skabes grundlaget for barnets forståelse af deres omverden og for en fremtidig stillingtagen til eksempelvis miljøspørgsmål. Respekt for natur og miljø grundlægges i barndommen.

I Rooftop har vi taget natur indendørs, i form af potteplanter, da vi ligger på 2. sal, og derved ikke har direkte adgang til et naturområde. Barnet hjælper med at plante og pleje disse. Der er mange potteplanter i forskellige størrelser, farver og former. Derudover har vi mange små kæledyr, som barnet har mulighed for at fodre.

I Rooftop præsenteres børnene for så mange oplevelser som muligt, for at de kan få erfaringer i naturen, og danne et forhold til den. Barnet er ude på mange ture og udflugter, hvor naturen skaber rammen om barnets udfoldelser, læring, udvikling og dannelse.

Børnene udforsker naturen ved at lege med vand, sand, jord, sten, grene, pinde og alt der findes i naturen. De er ude i naturområder som Klampenborg, Hareskoven og Skodsborg. Der arrangeres ture i Frederiksberg have og på naturværksteder som Amager Natur center, Kløvermarken Natur center osv., for at opleve fugle og rådyr. De besøger bondegård og zoologisk have for at se de forskellige bondegårds- og vilde dyr. De tager på tur til strande og søer for at opleve sand, vind, vand og undervandsdyr.

Barnet deltager også i de mange forløb, som forskellige naturcentre i København tilbyder. Når barnet kigger på de små dyr i en kompostbunke, gør de sig en mængde erfaringer om både dyr og nedbrydningsprocesser. Eller når de samler svampe, regnorme, frøer osv. i en skov om efteråret, eller finder haletudser, mælkebøtter og vintergækker om foråret, får de erfaringer om forandringer i naturen gennem årstiderne.

Disse udelivs- og naturoplevelser bliver fulgt op med projekter og aktiviteter som fremmer og konkretiserer deres forståelse. Disse aktiviteter kan være science eksperimenter, kreative kunstprojekter, fortællinger eller lege hvor indtryk fra naturen får en platform for udtryk. Der bliver også arbejdet bevidst med genbrug og dets videre processer.

KULTUR, ÆSTETIK, FÆLLESKAB

Æstetiske oplevelser er, når barnet oplever og skaber erfaringer med forskellige æstetiske udtryksformer. Det kan f.eks. være musik, rollespil/teater.

Skabende praksis er, når barnet afprøver forskellige æstetiske udtryksformer og skaber erfaringer med forskellige genrer, teknikker, udtryk og redskaber.

Traditioner og værdier afspejler barnets møde med kulturel mangfoldighed og erfaring med egne og andres kulturelle værdier og traditioner, feks. fastelavn, Ramadan eller juleaften.

Citat fra EMU: "Kultur er en kunstnerisk, skabende kraft, der aktiverer børns sanser og følelser, ligesom det er kulturelle værdier, som børn tilegner sig i hverdagslivet."

Børnene skaber ofte deres egne, særlige kulturelle udtryk, som en del af deres fællesskab. Børnenes egen kultur er udtryk, der hører sammen med øjeblikket, f.eks. rytmisk lyd, pjat, plagerier, gangarter, mimik og andre kropslige udtryk. Børnene skaber ofte deres særlige kulturelle udtryk som en del af deres fællesskab.

Når børnene møder voksenkulturen, dens udtryksformer og dens æstetik, bliver deres erfaringer udfordret, så de inspireres og inddrages i samfundets kulturelle fællesskaber.

Gennem læringsmiljøer med fokus på kultur, kan børn møde nye sider af sig selv, få mulighed for at udtrykke sig på mange forskellige måder og forstå deres omverden.

Læringsmål

1. *Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn indgår i ligeværdige og varierende former for fællesskaber, hvor de oplever egne og andres kulturelle baggrunde, normer, traditioner og værdier.*
2. *Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn får mange forskellige kulturelle oplevelser, både som tilskuere og aktive deltagere, som stimulerer børnenes engagement, fantasi, kreativitet og nysgerrighed, og at børnene får erfaringer med at anvende forskellige materialer, redskaber og medier.*

Hvordan vil vi opnå det

Rooftops børn udgør en meget forskelligartet gruppe af nationaliteter. Vi er næsten vores eget "FN" med over 40 forskellige nationaliteter repræsenteret, og vi bestræber os på at lære om hinandens kulturer.

Rooftops kultur inkluderer et multietnisk personale med dertilhørende forskellige kulturbaggrunde.

Rooftop værner om danske traditioner og værdier, men der gøres plads til at inkludere andre kulturer i det daglige arbejde. Når vi berører kultur, æstetik og samfund i det pædagogiske arbejde, inkluderer vi aspekter af ikke-danske traditioner, og giver derved barnet mulighed for at opleve disse. Dette fremmer barnets forståelse for andre.

To gange om året har vi begivenheder som 'sportsdag' og 'kunstudstilling', hvor forældre kommer og ser børnene deltage, samt julefest, hvor barnet bl.a. optræder med luciasang. Forældreinddragelsen skaber mulighed for at inddrage endnu et kulturelt aspekt da forældrebestanden i institutionen også er af international profil. Til arrangementer deler vi maden, som forældrene har medbragt. Deling af mad fører til deling af kultur, da mennesker med forskellige baggrunde lærer om hinandens madtraditioner. Det er også en givende og samhørighedsskabende oplevelse for børnene, at se deres venners forældre tale med deres egne forældre.

EVALUERING OG DOKUMENTATION

Evalueringen tager afsæt i måden vi indretter læringsmiljøet på: hvordan personalet undersøger, dokumenterer og evaluerer en given udfordring. Metoderne vi anvender, kan være aktionslæring, praksisfortællinger, observationsskemaer, handleplaner, fotos, videomateriale m.m. Vi skaber rammer for, at børnene inddrages så meget som muligt i evalueringsprocesserne, så evalueringen indgår i den daglige praksis, og bliver en del af barnets læringsmiljø.

Ved det første møde har vi foretaget en gennemgang af vores hverdagsaktiviteter – med udgangspunkt i personalets forståelse for leg og hvordan legen medtænkes og implementeres i alle hverdagens gøremål.

Hvorfor kan børnegruppen ikke rumme dette barn? Hvorfor har vi svært ved at få udbytte i spisesituationen ud fra mål om trivsel, udvikling og læring?

Dokumentationen skal have fokus på sammenhængen mellem læringsmiljøet og barnets læring, udvikling, trivsel og dannelse.

I eksemplet ovenfor er derfor vores opgave at udarbejde et skema omhandlende barnet i en udsat position, antal af konflikter, hvem indgår, hvem iagttager/tilgår konflikten blandt voksne, klargøre barnets positionering i forhold til børnegruppen og hvordan miljøets omkringliggende rammer ser ud og derefter klarlægge en retningslinje for den pædagogiske indretning og praksis fremadrettet.

Hvordan kan læringsmiljøet ændres, så det ønskede resultat er nået. Hvilken ny vide har personalet nået?

Vi har i institutionen nogle kasser stående med papir og kuglepen, hvor observationer af læringsmiljøet noteres og gemmes til senere evaluering.

Personalet vil evaluere læreplanen i december 2021.